

N° 112. Landsstingets Forhandlinger.

49de Møde. Ordentlig Samling 1870.

1777 2den Beh. af Lovf. sigtende til at fremme

Lehns o. s. v. Oberg. t. fri Fordeendom.

1778

hvilende Lehns- eller Fideicommissbaand, forsaavidt angaaer enkelte mindre Dele af det bundne Gods.

Fremdeles skal i de Tilfælde, hvor Bestemmelserne i nærværende Lovs §§ 2—9 ikke kunne komme til Anvendelse, fordi Hovederne for Linter, der ifølge Crectionsbrevet først ere successionsberettigede, efterat samtlige fra Erigenten eller første Besidder af Lehn, Stamhuset eller Fideicommisset nedstammende Linter ere uddøde, gjøre Indsigelse derimod, uagtet Majoratsbesidderen er villig til at indrømme et Vederlag, som Justitsministeren finder passende; det manglende Samtykke kunne erstattes ved en særlig kongelig Bevilling, altid dog kun under den Forudsætning, at der ikke fra Successors Side er gjort Indsigelse.

Eligeledes kan, naar den, der har oprettet Majoratet, endnu i levende Live ønsker at opheve de med kongelig Confirmation forsynede testamentariske Bestemmelser, saadan Ophevelse iværksættes med allerhøieste Stadfæstelse. Dog skal den paagældende Besidder i begge disse Tilfælde være underkastet den Indskrænkning i Naadigheden over Bøndergødet, at han, saalænge det er bortfæstet, ikke maa sælge det til Andre end Fæstterne eller med disses Samtykke til deres Livsarvinger, Svigerbørn eller Stifbørn; ligesom han ogsaa skal forpligte sig til i Overensstemmelse med Reglerne i § 21 enten ved indtrædende Fæsteledighed at bortselge de fæstepligtige Gaarde ved Auction, saaledes at en Fjerdedeel af Kjøbesummen tilfalder Statskassen, eller til at sælge dem til de daværende eller efterfølgende Fæsttere paa de Vilkaar, der fastsættes i en af Justitsministeriet og Indenrigsministeriet approberet Salgsplan. Forsaavidt der i Crectionsbrevene eller andre gyldige Forfrister for Majoratet findes Bestemmelser til særlig Gavn for Godssets Bønder, maa det derhos paasees, at der træffes Overenskomst med disse om, hvorledes der for Fremtiden skal forholdes i saa Henseende. Kan en Forening herom ikke opnaaes, fast-

sætter Justitsministeren, hvilket Vederlag der bliver at tilstaae dem derfor.

vedtoges eenstemmig med 41 Stemmer.

Derpaa sattes Lovforslagets Omgang til 3die Behandling under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 42 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling indtrævedes til Tirsdag den 10de Januar Kl. 12.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var: Forespørgsel af den 5te Landsstingsmand for 7de Areds (S. Pedersen) til Justitsministeren.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 1187—88.)

S. Pedersen: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg indskrænke Motiveringen af min Forespørgsel saa meget som muligt. — Jeg skal tillade mig at bemærke, at, da for 2 Aar siden et Forslag til en Forandring i den bestaaende Hegnslovgivning var til Behandling her i Thinget, rettede jeg leilighedsvis det Spørgsmaal til den daværende Indenrigsminister, hvorvidt han vilde være betænkt paa ogsaa at imødefomme den Trang, som der var tilstede til en Forandring i de bestaaende Bestemmelser om Markfreden. Dette blev af den nævnte Minister ganske kort besvaret derhen, at det vilde han ikke, og det begrundede han atter paa, at Spørgsmaalet om Markfred nærmest hørte ind under hans Collega Justitsministeren. Hvis jeg nu, hvad jeg har en Formodning om, maatte have givet min Forespørgsel en feilagtig Adresse, saa er dette væsentlig begrundet i det mig saaledes i sin Tid givne Svar. Jeg haaber iøvrigt, at det Spørgsmaal, som jeg her har reist, er saa al-